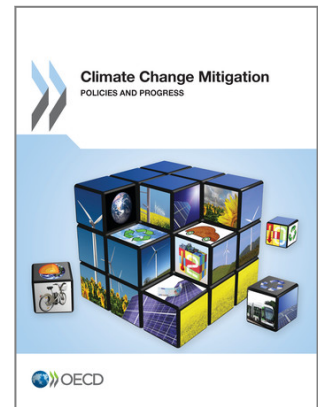

OECD *Multilingual Summaries*

Climate Change Mitigation

Policies and Progress

Summary in Norwegian

Read the full book on: [10.1787/9789264238787-en](https://doi.org/10.1787/9789264238787-en)

Tiltak mot klimaendringer

Politikk og fremskritt

Sammendrag på norsk

Klimaendringer er en vanskelig politisk utfordring som krever en høy grad av tillit og samarbeid mellom landene. Det globale utslippet av klimagasser må være 40–70 prosent under 2010-nivå innen 2050 og nær null eller negativt innen 2100 for å holde veksten i den globale gjennomsnittstemperaturen på under 2 °C. Hvis dagens trender fortsetter, er det stor sannsynlighet for betydelig høyere temperaturstigninger, noe som øker risikoen for alvorlige og irreversible konsekvenser for økosystemer, betydelige forstyrrelser i jordbrukssystemer og konsekvenser for menneskers helse i dette århundret og videre fremover i tid.

Denne rapporten presenterer trender og fremskritt innen klimapolitikk i de 34 OECD-landene – EU og 10 partnerøkonomier (Brasil, Kina, Colombia, Costa Rica, Indonesia, India, Latvia, Litauen, Russland og Sør-Afrika). Den har som mål å øke transparens og bedre forståelsen av klimatiltaks mål og i hvilken grad karbonprisinginstrumenter og andre politiske tiltak for å håndtere klimagassutslipp er iverksatt på tvers av ulike økonomiske sektorer.

Følgende sentrale utviklingstrekk knyttet til klimapolitikk er identifisert:

- **De samlede klimagassutslippene fra landene som er studert, har vært økende siden 1990-tallet, selv om klimagassutslipp per enhet av brutto nasjonalprodukt (BNP) har gått ned i nesten alle tilfeller.** I flere tilfeller har utslippene gått ned de siste årene i kjølvannet av finanskrisen, men har siden tatt seg opp på grunn av økt økonomisk aktivitet eller endringer i kjerneenergipolitikk etter atomulykken i Fukushima. Mens noen land har redusert sine utslipp, kreves det generelt høyere ambisjoner – i tråd med prinsippene i FNs rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC) – for å unngå farlige menneskeskapte klimaendringer.
- **Mens bruken av lavkarbon energikilder øker, er de fleste land fortsatt avhengige av fossilt brensel for å drive sine økonomier og fortsetter å støtte produksjon og forbruk av fossilt brensel.** Kull – det mest karbonintensive brenselet – stod fortsatt for 45 prosent av elektrisitetsproduksjonen i de aktuelle landene i 2012. Selv om flere land har gjort fremskritt når det gjelder omgjøring av subsidier knyttet til forbruk av fossilt brensel, fortsetter mange land å støtte produksjon og forbruk av fossilt brensel.
- **Skatt på energi omgjøres gradvis til å ta hensyn til brenselets karboninnhold, og et økende antall jurisdiksjoner bruker karbonavgifter til eksplisitt å prise CO₂-utslipp.** Andelen av totale utslipp som omfattes av energi- og karbonavgifter, er imidlertid fortsatt lavt, og skattesatsene har hittil ikke vært tilstrekkelige for å fremme teknologisk endring og endre forbrukerattferd på en mer grunnleggende måte. Karbonavgifter er innført eller planlagt på nasjonalt eller undernasjonalt nivå i 15 av landene i studien.
- **Et økende antall internasjonale, nasjonale og undernasjonale jurisdiksjoner har kvotehandelssystemer, men kvoteprisen er lav.** Slike systemer finnes nå i EU og på nasjonalt nivå i Sør-Korea, New Zealand og Sveits. Kina har innført prøveordninger i syv byer og provinser, og planlegger å innføre et system for hele økonomien. Regionale kvotehandelssystemer er også

implementert i California og ni nordøstlige amerikanske stater, i Quebec i Canada og i Tokyo og Saitama i Japan.

- **Flere av landene i studien har nylig reformert sin politikk for støtte til fornybar energi, med redusert bruk av feed-in-tariffer og økt bruk av feed-in-premier og konkurransebaserte anbudsprosesser.** Utslippsstandarder for kraftverk, drivstofføkonomistandarder for biler og energieffektivitetsstandarder for bygninger er også mye brukt. Andre politiske mål, som bedre energisikkerhet, luftkvalitet og helse, kan være drivere for slik politikk.
- **Offentlige utgifter til energirelatert forskning og utvikling som andel av BNP er fortsatt lave, selv om andelen utgifter til energirelatert forskning og utvikling rettet mot lavkarbonteknologier som energilagring, smarte nett, avanserte drivstoff og kjøretøy, og karbonfangst og -lagring, er økende.** I 2012 brukte de 22 OECD-landene samlet rundt 13 milliarder dollar på energirelatert forskning og utvikling, hovedsakelig innen fornybare energikilder, energieffektivitet og kjernekraft. Karbonfangst og -lagring står i enkelte land for over halvparten av offentlige utgifter til forskning og utvikling. Privat sektor er også en viktig kilde til finansiering av energirelatert forskning og utvikling.
- **Mens de fleste av landene i studien til nå ikke har gjort særlig mye for å redusere utslippene fra landbruket, har enkelte land gjort betydelige fremskritt for å redusere avskoging og jobber med reduksjon av klimagassutslipp i andre sektorer.** Jordbruk, avskoging, industrielle prosesser og avfall er betydelige kilder til klimagassutslipp i enkelte land. Utslippsintensiteten i jordbruket har sunket i mange land siden 1990. Klimastyrkende tiltak i denne sektoren har vist seg å være utfordrende, delvis på grunn av den begrensede tilgjengeligheten av billig klimavennlig landbruksteknologi i mange regioner. Innen reduksjon av avskoging har man sett en betydelig fremgang i enkelte land (f.eks. Brasil), dog fra høye avskogingsnivåer. En kombinasjon av økonomiske virkemidler, reguleringer og informasjonsprogrammer brukes for å redusere klimagassutslippene fra industri og avfall.

Nesten alle landene i studien har satt klimamål eller mål for 2020 i forbindelse med FNs klimakonvensjon eller Kyoto-protokollen. Målenes karakter og ambisjonsnivå reflekterer nasjonale forhold. Flere land har også kunngjort klimamål (INDC-er) for perioden etter 2020. På nasjonalt nivå har Storbritannia satt et juridisk bindende, langsiktig klimatiltaks mål i kombinasjon med kortsiktige karbonbudsjetter, og lignende tilnærminger er etablert eller vurderes i Danmark, Finland, Frankrike og Norge. Mange land har også satt nasjonale mål for relevante indikatorer som klimagassutslipp, fornybar energi, energieffektivitet og skogbestand.

Selv om klimamålene og de nasjonale målene som er kunngjort til nå, oppnås, vil det resterende globale karbonbudsjettet (med hensyn til global temperaturøkning under 2 °C) være virkningsløst rundt 2040, med mindre sterkere tiltak iverksettes. Selv om de fleste landene i studien har en viss fremgang når det gjelder oppfyllelsen av klimatiltaks målene deres, er mange på en kurs som sannsynligvis vil komme til kort i fravær av en betydelig akselerasjon i den årlige utslippsreduksjonen.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate, rights@oecd.org eller per faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2015), *Climate Change Mitigation: Policies and Progress*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264238787-en